

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 1 เทศกาลมหาพรต ปี B

(วันที่ 22 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2015)

พี่น้องที่รัก ในชีวิตของเราบ่อยครั้งเราพบว่าการได้หยุดพักและออกไปไกลๆ จากกิจวัตรประจำวันที่เราทำลั้ ทำ ทำให้เรารู้สึกสดชื่น มีชีวิตชีวา มีพลังขึ้นมาใหม่ และมีมุมมองใหม่ๆ เกิดขึ้น ในทำนองเดียวกัน เทศกาลมหาพรต เป็นช่วงเวลาที่ดีและเหมาะสมที่เราจะปลีกตัวออกจากสิ่งที่เราทำเป็นประจำ และหันกลับมามองตัวเองอย่างจริงจัง เพื่อเราจะสามารถปรับปรุงแก้ไขตนเองและติดตามพระเยซูเจ้าได้อย่างใกล้ชิดและดียิ่งขึ้น พระวรสารวันนี้ให้คำแนะนำบางอย่างแก่เราเกี่ยวกับเรื่องนี้ นักบุญมาระโกเล่าให้เราฟังว่า หลังจากที่พระเยซูเจ้าทรงรับพิธีล้างจากนักบุญยอห์นบัพติศมาที่แม่น้ำจอร์แดนแล้ว พระองค์ทรงเข้าไปในถิ่นทุรกันดารโดยการนำทางของพระจิตเจ้าและประทับอยู่ที่นั่นเป็นเวลาสี่สิบวัน บางคนอาจแปลกใจว่าทำไมพระเยซูเจ้าจึงทรงใช้เวลาหลายวันในสถานที่เช่นนี้? อะไรคือจุดประสงค์ของการใช้เวลาสี่สิบวันในถิ่นทุรกันดารของพระองค์?

สำหรับชาวอิสราเอล “ถิ่นทุรกันดาร” มีความหมายหลายอย่าง นั่นคือ นอกจากเป็น “สถานที่หลบภัยจากผู้ปองร้ายและสถานที่ซึ่งพวกเขาได้สัมผัสความรักของพระเจ้าเป็นพิเศษ” แล้ว มันยังเป็น “ที่พำนักของอำนาจชั่วร้ายทั้งหลาย เป็นสถานที่แห่งการทดสอบจากพระเจ้าและการประจักษ์ล่อลวงจากปีศาจ” อีกด้วย ส่วนคำว่า “สี่สิบ” เป็นจำนวนเลขที่เราคุ้นเคยกันดีและปรากฏหลายครั้งในพระคัมภีร์ของเรา ในสมัยโนอาห์ พระเจ้าตรัสกับท่านว่า “เราจะทำให้ฝนตกบนแผ่นดินสี่สิบวันสี่สิบคืน” (ปฐม 7:4) ซึ่งส่งผลให้เกิด “น้ำวินาศท่วมแผ่นดินอยู่สี่สิบวัน” (ปฐม 7:17) หลังจากได้รับอิสรภาพจากการเป็นทาสในประเทศอียิปต์แล้ว ชาวอิสราเอลต้องระหกระเหินในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลานานถึง “สี่สิบปี” (อพย 16:35; ฉธบ 8:2-4) ก่อนที่พวกเขาจะเข้าไปในแผ่นดินพันธสัญญา โมเสสอยู่กับพระเจ้าบนภูเขาซีนาย “เป็นเวลาสี่สิบวันสี่สิบคืน โดยไม่ได้กินหรือดื่มอะไรเลย” (อพย 34:28) และประกาศกเอลียาห์ได้ใช้เวลา “สี่สิบวันสี่สิบคืน” (1 พกษ 19:8) ในการเดินทางผ่านถิ่นทุรกันดารไปยังภูเขาโฮเรบเพื่อหนีการแค้นของพระนางเยเซเบล มเหสีของกษัตริย์อาหับ

โดยการเน้น “ถิ่นทุรกันดาร” และช่วงเวลา “สี่สิบวัน” ซึ่งมีนัยหลายอย่างและเป็นสิ่งที่ประชาชนในสมัยนั้นคุ้นเคยกันดี นักบุญมาระโกต้องการชี้ให้เราเห็นว่า พันทีที่พระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นจากแม่น้ำจอร์แดน พระองค์ทรงเริ่มทำการต่อสู้กับอำนาจชั่วร้ายต่างๆ ซึ่งพยายามนำพระองค์ให้ออกจากเส้นทางที่พระบิดาเจ้าสวรรค์ได้ทรงมีพระประสงค์ให้พระองค์ก้าวเดิน พระองค์ได้ทรงถูกทดลองโดยพวกศัตรู โดยประชาชน และแม้แต่โดยบรรดาศิษย์ของพระองค์เอง นี่เป็นสิ่งที่พระเยซูเจ้า มหาสมณะผู้ยิ่งใหญ่และพระอาจารย์แต่เพียงผู้เดียวของเราได้ทรงประสบและเอาชนะมาแล้ว ดังนั้น ในฐานะศิษย์ของพระองค์ เราต้องมั่นใจในการอยู่เคียงข้างและความช่วยเหลือของพระองค์ เมื่อเราประสบการทดลองซึ่งอาจมาในรูปของความยากลำบากหรือปัญหาต่างๆ ที่เรากำลังเผชิญในแต่ละวัน เหมือนที่ผู้เขียนจดหมายถึงชาวฮีบรูก่อเราว่า

“เพราะเหตุว่าเราไม่มีหาสมณะที่ร่วมทุกข์กับเราผู้อ่อนแอไม่ได้ แต่เรามีหาสมณะผู้ทรงผ่านการทดลองทุกอย่างเหมือนกับเรา ยกเว้นบาป” (ฮบ 4:15) และ “ในฐานะที่พระองค์ทรงรับการทรมานและทรงผ่านการทดลองมาแล้ว พระองค์จึงทรงช่วยเหลือผู้ที่ถูกทดลองได้ด้วย” (ฮบ 2:18)

สิ่งหนึ่งเราต้องไม่ลืมก็คือ ในถิ่นทุรกันดารนี้เองที่พระเยซูเจ้าได้รับพละกำลังให้เข้มแข็งสำหรับภารกิจที่กำลังรอคอยพระองค์อยู่เบื้องหน้า ในถิ่นทุรกันดารนี้เองที่ซาตานมาประจญพระองค์ พระองค์ทรงอยู่ท่ามกลางสัตว์ป่าและทรงถูกทดลองมากพอๆ กับที่เราทุกคนถูกทดลองในชีวิตของเรา ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายกาย ฝ่ายจิตใจและอารมณ์ความรู้สึก อย่างไรก็ตาม นักบุญมารโกยังบอกเราต่อไปอีกว่าในระหว่างช่วงเวลาที่ยากลำบากนั้น บรรดาทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้มาปรนนิบัติรับใช้พระองค์ (เทียบ มก 1:12-13) เช่นเดียวกันทูตสวรรค์ของพระเจ้าจะคอยดูแลเอาใจใส่เราในช่วงเวลาที่ยากลำบากของการถูกทดลองหรือถูกประจญล่อลวงจากปีศาจ ถ้าเราเปิดตัวเองรับความช่วยเหลือจากพวกท่าน

ขณะที่เราเริ่มเตรียมการสมโภชปัสกา ในวันอาทิตย์ที่หนึ่งเทศกาลมหาพรตนี้พระศาสนจักรเชื้อเชิญเราให้เดินทางเข้าไปในถิ่นทุรกันดารพร้อมกับพระเยซูเจ้า นี่เป็นช่วงเวลาที่เราแต่ละคนสามารถเผชิญหน้ากับสัตว์ป่าต่างๆ หรือสิ่งไม่ดีต่างๆ ที่อยู่ใต้อิทธิพลหรือในนิสัยของเรา มันเป็นเวลาที่เราสามารถเปิดโอกาสให้ทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาปรนนิบัติรับใช้เราและช่วยเราให้สามารถทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าได้อย่างดี มันยังเป็นช่วงเวลาที่เราจะฟื้นฟูกำลังขึ้นมาใหม่และเผชิญหน้ากับสัตว์ร้ายต่างๆ อย่างเช่น ความจองหอง ความอิจฉาริษยา ความเคียดแค้นชิงชัง ซึ่งอาจซ่อนอยู่ในตัวเรา

หลังจากสี่สัปดาห์ในถิ่นทุรกันดาร พระเยซูเจ้าทรงเริ่มภารกิจของพระองค์อย่างเปิดเผย พระองค์ทรงประกาศว่า “พระอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้แล้ว” (มก 1:15) และทรงแสดงให้เห็นว่าพระอาณาจักรได้เข้ามาในโลกนี้แล้ว โดยทางพระองค์ด้วยการกระทำการอัศจรรย์หลายอย่าง เช่น ทรงรักษาคนตาบอด คนเจ็บไข้ได้ป่วย และขับไล่ปีศาจทั้งหมดนี้ล้วนเป็นแบบอย่างที่เราควรทำตาม กล่าวคือ หลังจากที่เราได้รับพลังและความเข้มแข็งโดยผ่านทางประสบการณ์และการเสียสละในระหว่างเทศกาลมหาพรตแล้ว เราต้องพร้อมที่จะแบ่งปันข่าวดีกับคนอื่น ทั้งด้วยคำพูดและการดำเนินชีวิตที่ดีของเรา

พี่น้องที่รัก วันนี้เป็นโอกาสดีที่เราจะเริ่มเอาตัวของเราออกจากทัศนคติ ทำที่ หรือนิสัยไม่ดีต่างๆ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า เป็นโอกาสดีที่เราจะพบพลังและความเข้มแข็งในการอุทิศตนเพื่อทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า ถ้าเราทำเช่นนี้ทุกวันไปเรื่อยๆ จนจบเทศกาลมหาพรต เราจะพบว่าชีวิตฝ่ายจิตของเราได้รับการฟื้นฟูขึ้นใหม่ และเราจะสามารถร่วมส่วนในความยินดีของวันปัสกาได้อย่างดีและเต็มไปด้วยความหมาย

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน